

- 10 τοῦ παντικίου κ(αὶ) αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν κ(αὶ) ἔκαμαν ρεφούδα τὸ ἐνμπα-
τίκι ντως κ(αὶ)
ἔκαμαν καλὰ ἀναμεταξύ ντως νὰ τῶς δώση ἡ κερά π(α)παδιά τοῦ Ἰακώ-
βου κ(αὶ) υἱοῦ ν-
του Βασιλείου γρόσια δεκαέξε —N. ρ. 16—, ἐπειδὴ κ(αὶ) ἐγνώρισαν τὴν
ζημίαν
τῶν ἀμπελιῶν εἰς στήν δούλευσίν τως, τὰ ὅποια τὰ ἔλαβαν ἔμπροσθέν μας
κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζονται πληρωμένοι κ(αὶ) σοντι-
σφάδοι ἕως ἓνα ἄσ-
15 προ κ(αὶ) ἀποξενώνονται ἀπ' αὐτὰ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντως δικαίωμα κ(αὶ)
ἐνδύνου ντο εἰς
στήν ἄνωθεν κερά π(α)παδιά νὰ τὰ πράξη ὡς θέλει κ(αὶ) βούλεται. Ὅθεν
εἰς βεβαίωσιν
προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
= Ηα 5 αματις αρονις μαρτιρο ως ανοθεν —
= σιμεων ιερομοναχος γρατζηας μαρτιρο τα ανοδε —
Ηά 5 ἐφανος ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτυρῶ ὡς ἀνοθεν:—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

153 (φ. 74ν)

ΑΘΗΝΩΝ

Πώληση τριῶν χωραφιῶν κατόπιν
ἐγέρσεως δικαιώματος προτιμήσεως

1758, Μαρτίου 16

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Ἰωάννη Ἀρώνη καὶ τοῦ γραφέα ὁ παπα-Λιανὸς Τζαννετῆς καὶ ὁ Γεώργης Νικολάου Μιξάκη (Τσάφος) φανερώνουν γραφὴ γραμ-
μένη ὑπὸ χειρὸς Περῆ Ἀρτακηνοῦ, μὲ τὴν ὁποία ἡ Μαρία, τῆς ποτὲ Φρανκούλας
Λιανοῦ Τζαννετῆ, τοὺς ἐπούλησε 3 χωράφια στὸ Λύμα. Τώρα τὰ πουλοῦν τῶν
κολλιτεράνων των ἀδελφιῶν Μανόλη καὶ Στεφάνου Μιξάκη καὶ τῆς ἀδελφῆς του
Φρανκούλας γιὰ 10 γρόσια.

1

1758 — Μαρτίω — 16—

= Τὴν σήμερο ἐφανίσθησαν ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύ-
ρων ὁ π(α)πα-κὺρ Λιανὸς
Τζαννετῆ κ(αὶ) ὁ Γεώργης Νικολάου Μιξάκη κ(αὶ) φανερώνου μιὰ γραφὴ
γραμμένη ὑπὸ χειρὸς
τοῦ Περῆ Ἀρτακηνοῦ κ(αὶ) μαρτυρημένη κ(αὶ) ἐπούλησέ ντων ἡ Μαρία
τῆς ποτὲ Φρανκούλας Λι-

- 5 ανοῦ Τζαννετῇ τρία κομμάτια πράγμα, γροικᾶται τὸ ἓνα λεγόμενον στὸ Λύ-
μα, τὸ ὅποῖον
τὸ εἶχαν μὲ τὰ ἀξαδέλφια ντης, λέγομε τὸν Μανόλη ποτὲ Στεφάνου Μιξά-
κη κ(αὶ) ἀδελφή ν-
του Φρανκούλα, κ(αὶ) ζητώντας αὐτοὶ ὡς γνήσιες κολλιτεράνοι ποὺ εἶναι
{τὴν πάρτη αὐτὴ ποὺ ἀγόρασαν}, θέλει θελη-
ματικὸς ὁ ἄ-
νωθεν ἀφέντης π(α)πᾶς κ(αὶ) ὁ ἄνωθεν Γεώργης κ(αὶ) πουλοῦν αὐτὴν τὴν
πάρτη ποὺ ἀγόρασαν
τῶν δύο ἀδελφιῶν τῶν ἄνωθεν Μανόλη κ(αὶ) Φραγγούλας διὰ γρόσια δέ-
κα, ἥτοι ρ. 10-, τ-
- 10 ἣν ὁποῖαν τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν ὡς καθὼς ἐταίργιασαν ἀναμεταξύ ντως τὰ
λαβάνου
ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζονται πληρωμέ-
νοι κ(αὶ) ἀποτίσκει-
δοι ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνονται ἀπ' αὐτὰ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαί-
ωμα κ(αὶ) ἐνύστα-
ντο εἰς στοὺς ἄνωθεν ἀγορασταί, ποιεῖσιν χάρισον κ(αὶ) ὡς βούλου-
νται ποιεῖσιν ὡ-
σὰν καλὴ ντως ἀγορὰ ὑποσχόμενοι καὶ τοὺς διαφεδεύουν εἰς κάθε ἐνάντι-
ον ποὺ ἦ-
- 15 θελεν τύχει εἰς αὐτό. Ἐμειναν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώ-
νοντας τὴν
παρὸν κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες· ὑπογράφει κ(αὶ) ἀφέντης ὁ π(α)
πᾶς ἰδιοχειρὸς στου
κάτωθεν εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
= Χαλιανὸς τζανετις· Ὡ εργω και θεβεωνω τα ανωθεν και ελαβαμεν {μεν}
το {α}νωθεν γεοργι
= Ιωανις· ἀρόνις· μαρτιρό· με δέλιμα· του γεοργι του τζαφου Ὡ εργι κε
θεβεονι —
- 20 Χαῤ ἔφανος ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνωθεν —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

